

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9714/2024
28.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., Република ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Београду, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 660/2023 од 30.11.2023. године, у седници већа одржаној 28.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 660/2023 од 30.11.2023. године, у делу којим је одбијена жалба тужене, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 660/2023 од 30.11.2023. године, у делу којим је одбијена жалба тужене.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр1 325/21 од 13.09.2023. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе поднеском тужиле од 30.11.2022. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да исплати тужилци износ од 11.681,27 динара, са законском затезном каматом од 31.08.2021. године до исплате и износ од 4.097,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле, да се обавезе тужена да исплати тужилци преко износа досуђеног у ставу другом изреке до тражених 15.778,27 динара, са законском затезном каматом од 30.06.2013. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да исплати тужилци на име трошкова парничног поступка износ од 45.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр1 660/2023 од 30.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду Прр1 325/21 од 13.09.2023. године у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду Прр1 325/21 од 13.09.2023. године у ставу трећем изреке. Ставом трећим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиле и тужене и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртом изреке

пресуде Првог основног суда у Београду Прр1 325/21 од 13.09.2023. године. Ставом четвртим изреке, одбијене су као неосновани захтеви тужиле и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена жалба тужене, тужена је благовремено изјавила ревизију као посебну, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23 – други закон), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажном пресудом применом одредби члана 22., 32. и 58. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“ бр. 98/06 и 16/22) члана 3., 4., 22. и 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15 и 92/23) и члана 172. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“ број 29/78 ... 57/89, „Службени лист СРЈ“ број 31/93 и „Службени гласник РС“ број 18/20) тужилци је досуђена накнада на име имовинске штете проузроковане повредом права на суђење у разумном року у поступку стечаја над „Југобанка“ АД из Београда, утврђена решењем Привредног суда у Београду Р4 Ст 605/21 од 25.03.2021. године у предмету Привредног суда у Београду Ст 59/10 (нови број, над „Југобанка“ АД у Београду је отворен поступак стечаја решењем Трговинског суда у Београду Ст 22/02 од 03.01.2022. године). Износ имовинске штете одређен је у висини дела тужилиног новчаног потраживања из радног односа код стечајног дужника, утврђеног изјашњењем стечајног управника од 17.06.2022. године и обавезана тужена на исплату тужилци износа од 11.681,21 динар на име главног дуга (14.214,00 динара – 2.532,73 динара за који износ је повучен тужбени захтев поднеском од 30.11.2022. године) и износа од 4.097,00 динара (на име законске затезне камате на износ главног дуга од 14.214,00 динара, обрачунате простом методом за период од 03.01.2002. године до 30.06.2013. године).

О тужбеном захтеву тужилце одлучено је правилном применом члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року и у складу са одлукама овога суда у истим чињеничноправним споровима у којима је тражена накнада имовинске штете у висини новчаног потраживања поверилаца из радног односа, која су у целости или делимично остала ненаплаћена у стечајном поступку вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним и државним капиталом, кад је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року, имајући у виду и Закључак усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 02.11.2018. године и допуњеним на седници истог одељења од 27.09.2019. године.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Према одредби члана 468. став 1. ЗПП спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (којом је одлучено у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Тужба ради исплате имовинске штете поднета је 31.08.2021. године. Вредност предмета спора износи 15.778,27 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић